

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 78/2024-29

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, Pribinova 25, Bratislava, IČO 35 807 598, zastúpenej WERNER & Co. s.r.o., Žltá 2/F, Bratislava, proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 8Csp/155/2022-111 z 29. septembra 2023 takto

rozhodol:

1. Uznesením Okresného súdu Galanta č. k. 8Csp/155/2022-111 z 29. septembra 2023 **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Uznesenie Okresného súdu Galanta č. k. 8Csp/155/2022-111 z 29. septembra 2023 **zrušuje**.
3. Okresný súd Galanta **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania **530,85 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. decembra 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením okresného súdu č. k. 8Csp/155/2022-111 z 29. septembra 2023 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Navrhuje, aby ústavný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Domáha sa tiež náhrady trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupuje v procesnom postavení žalovanej v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 8Csp/155/2022, ktorého predmetom je určenie neplatnosti zmluvy o úvere a dohody o zrážkach zo mzdy.

3. Okresný súd 25. júla 2023 vyzval sťažovateľku, aby v mu lehote 1 mesiaca zaslala zmluvu so žalobcom z 21. júna 2013 č. 208600565, vyčíslila plnenia, ktoré jej žalobca poskytol ako žalovanej, a aby súdu oznámila generálie a adresu [REDAKOVANÉ], ktorý uzatváral dohodu o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere z 18. januára 2018. Sťažovateľka mala súdu zaslať tiež dohodu o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere z 18. januára 2018 a preukázať, že suma 15 000 eur zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 18. januára 2018 sa dostala do dispozičnej sféry žalobcu (že táto suma mu bola poukázaná). Výzva bola sťažovateľke doručená 2. augusta 2023. Keďže na uvedenú výzvu nereagovala, súd jej 5. septembra 2023 zaslal urgenciu.

4. Sťažovateľka reagovala na výzvu súdu podaním z 24. septembra 2023.

5. Okresný súd sťažovateľke napadnutým uznesením uložil pokutu 300 eur s odôvodnením, že na výzvu súdu reagovala len čiastočne (doručila iba zmluvu o úvere č. 2086000565 a dohodu o započítaní pohľadávok z 18. januára 2018), to znamená, že si nesplnila celú povinnosť uloženú jej súdom, čím podľa názoru okresného súdu hrubo sťažila postup konania.

6. Podľa sťažovateľky tvrdenie o tom, že si svoju povinnosť splnila len čiastočne, sa nezakladá na pravde, a tiež poukazuje na to, že okresný súd ani neodôvodnil, čím konkrétne malo z jej strany dôjsť k hrubému sťaženiu konania, keďže sťažovateľka ako žalovaná prednostne neznáša bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, ktoré spadá na žalobcu.

7. Sťažovateľka je presvedčená, že výzvu všeobecného súdu splnila v plnom rozsahu, pričom ju v časti vyčíslenia plnení, ktoré žalobca poskytol žalovanej, považuje za nejasne formulovanú, keďže nebol zrejmý právny dôvod plnenia žalobcu sťažovateľke.

8. Sťažovateľka poukazuje na to, že po 5 dňoch od doručenia jej odpovede na výzvu súdu jej bola uložená pokuta a až následne 5. októbra 2023 ju okresný súd vyzval veľmi všeobecným spôsobom, aby si v lehote 15 dní splnila celú povinnosť v zmysle výzvy z 25. júla 2023 bez uvedenia častí, ktoré všeobecný súd vníma ako nesplnené.

9. Sťažovateľka považuje uloženie poriadkovej pokuty napadnutým uznesením okresného súdu (navyše v hornej polovici zákonnej sadzby 300 z 500 eur) za neprimerané a arbitrárne, ba až šikanózne, porušujúce jej základné právo na súdu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie.

10. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 78/2024-14 z 29. februára 2024 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie v celom rozsahu.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľky

II.1. Vyjadrenie okresného súdu:

11. Okresný súd k ústavnej sťažnosti uviedol, že v súčasnosti je vec vedená pod sp. zn. 8Csp/155/2022 právoplatne skončená, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť 7. marca 2024. Predmetom sporu bolo uplatnenie určenia neplatnosti zmluvy a dohody o zrážkach zo mzdy. Spor vznikol z právneho vzťahu žalobcu – spotrebiteľa, ktorému sťažovateľka poskytla úver vo výške 1 600 eur, pričom za takto poskytnutý úver sťažovateľka požadovala vrátiť plnenie vo výške

niekoľkonásobne prevyšujúcej poskytnutý úver. V konaní bola sťažovateľka vyzvaná výzvou z 25. júla 2023 na predloženie listín v lehote 1 mesiaca, pričom si uvedenú výzvu prevzala 2. augusta 2023. Povinnosti v zmysle výzvy si však nesplnila a súdu nevyčísliła plnenia poskytnuté na základe zmluvy. Taktiež neuviedla potrebné generálie osoby, ktorú súd mienil vypočuť ako svedka a ktorá na základe poverenia sťažovateľky uzatvárala zmluvu so spotrebiteľom.

12. Okresný súd zastáva názor, že nedošlo k žiadnemu porušeniu práv sťažovateľky, pričom zdôrazňuje, že v danom prípade išlo o spotrebiteľskú vec, keď súd v rámci abstraktnej kontroly preskúmava spotrebiteľský zmluvný vzťah. Bez poskytnutia požadovaných údajov však súdu bol takýto postup znemožnený.

II.2. Replika sťažovateľky:

13. Sťažovateľka vo svojej replike predovšetkým poukazuje na to, že v konaní pred všeobecným súdom išlo o konanie v spotrebiteľskej právnej veci o určenie neplatnosti (i) zmluvy o úvere a (ii) dohody o zrážkach zo mzdy. Nešlo tu teda o uplatnenie peňažného nároku zo zmluvy zo strany veriteľa ani nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany spotrebiteľa. Platnosť zmluvy sa posudzuje podľa času jej uzavretia a plnenia poskytnuté na základe zmluvy (ktorých poskytnutie žiadal všeobecný súd od sťažovateľky) sú v tomto smere irelevantné... Aj keby tieto plnenia boli pre konanie všeobecného súdu relevantnými, všeobecný súd opomenul a naďalej opomína fakt, že spotrebiteľský úver z časovo neskoršej zmluvy sťažovateľka poskytla spotrebiteľovi tak, že došlo k započítaniu jej nároku voči spotrebiteľovi z časovo skoršej zmluvy o spotrebiteľskom úvere s nárokom spotrebiteľa na poskytnutie spotrebiteľského úveru voči sťažovateľke z časovo neskoršej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže došlo k poskytnutiu spotrebiteľského úveru započítaním, nedošlo k poskytnutiu žiadnych plnení na základe zmluvy a sťažovateľka nemohla v tomto smere všeobecnému súdu poskytnúť žiadne údaje. Sťažovateľka jasne uviedla všeobecnému súdu, že došlo k započítaniu vzájomných pohľadávok a doložila súdu dohodu o započítaní pohľadávok, a teda v tomto smere poskytla všeobecnému súdu všetky požadované informácie. Posúdenie, či započítanie bolo platné a či došlo k poskytnutiu úveru zo strany sťažovateľky, bolo na všeobecnom súde.

14. Pokiaľ ide o skutočnosť, že sťažovateľka neoznámila všeobecnému súdu generálie osoby, ktorú mienil v konaní vypočuť ako svedka, sťažovateľka namieta, že reagovala na výzvu súdu uvedením informácie, že [REDAKOVANÉ] už pre ňu nevykonáva žiadnu činnosť a z uvedeného dôvodu jej nie je aktuálna adresa menovaného známa.

15. K argumentácii okresného súdu, že neposkytnutím požadovaných údajov malo dôjsť zo strany sťažovateľky k znemožneniu abstraktnej kontroly spotrebiteľského zmluvného vzťahu, sťažovateľka uvádza, že konanie o abstraktnej kontrole spotrebiteľskej zmluvy je, resp. bolo úplne iným typom súdneho konania [v súčasnosti už neplatný § 301 a nasl. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“)], o ktorom rozhodoval úplne iný súd (krajský súd podľa § 31 CSP). Z rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 8Csp/155/2022-146 z 15. februára 2024 je zrejmé, že v ďalšom konaní všeobecný súd svedeckú výpoveď pána [REDAKOVANÉ] nepotreboval, keďže jeho adresu nezisťoval a ani ho nepredvolal a v rozsudku ho vôbec ani len nespomenul. Nemohlo tu teda dôjsť a ani nedošlo k znemožneniu ďalšieho postupu všeobecného súdu, ako je to uvedené v napadnutom uznesení.

16. Aj s ohľadom na tieto skutočnosti sťažovateľka považuje napadnuté uznesenie za arbitrárne a na svojej ústavnej sťažnosti zotráva.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

17. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením okresného súdu.

18. Podstata základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu alebo iného orgánu verejnej moci nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o základnom práve na súdnu a inú právnu ochranu vykonávajú (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ústavy). Do obsahu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon (IV. ÚS 77/02). Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav veci (m. m. II. ÚS 153/2018).

19. Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je oprávnený preskúmať a posudzovať ani právne názory všeobecného súdu, ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Posúdenie veci všeobecným súdom sa môže stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti (svojvôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (mutatis mutandis I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

20. Predmetom ústavného prieskumu sú, aj keď v obmedzenej miere, aj rozhodnutia všeobecných súdov o uložení poriadkových pokút. V rámci doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu možno identifikovať skupinu rozhodnutí, v ktorých ústavný súd vyslovil porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ku ktorému došlo postupom či rozhodnutím všeobecných súdov alebo iných orgánov verejnej moci pri ukladaní poriadkových pokút (II. ÚS 374/06, II. ÚS 195/06, I. ÚS 41/2015, IV. ÚS 562/2018). Rozhodnutie o uložení poriadkovej pokuty je v zásade spôsobilé neprípustným spôsobom zasiahnuť do základných práv a slobôd účastníkov konania, a preto takéto rozhodnutie podlieha súdnemu prieskumu z hľadiska rešpektovania zásad spravodlivého procesu vo všetkých jeho aspektoch (I. ÚS 41/2015,

IV. ÚS 562/2018). Z uvedeného dôvodu sú na rozhodovanie súdov o uložení pokút primerane kladené požiadavky, ktoré sú vyvoditeľné zo základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

21. Z ústavného hľadiska musí byť poriadková pokuta uložená v súlade so zákonom, spočívať v relevantných a dostatočných dôvodoch a pri jej uložení sa musí súčasne zachovať primerane vyvážený vzťah medzi použitými prostriedkami (vrátane výšky pokuty) a sledovaným cieľom (III. ÚS 346/2018).

22. Účelom poriadkovej pokuty je vynútenie si splnenia tých procesných povinností, ktoré neboli, napriek tomu, že došlo k ich účinnému uloženiu, splnené, a ich nesplnenie nemá pre strany iný osobitný následok vyjadrený v ustanoveniach Civilného sporového poriadku. Zákon pritom ustanovuje možnosť, nie povinnosť súdu uložiť osobe, ktorá svoju procesnú povinnosť nesplnila, poriadkovú pokutu. Zdržanlivosť súdu pri jej ukladaní je zvýraznená tým, že Civilný sporový poriadok na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku nepripúšťa odvolanie proti rozhodnutiu o uložení poriadkovej pokuty a neobsahuje ani ustanovenie o možnosti dodatočného odpustenia uloženej poriadkovej pokuty v prípade, ak to odôvodňuje neskoršie správanie osoby, ktorej bola uložená, resp. ak po jej uložení nastali dôvody hodné osobitného zreteľa (porovnaj Šorl, R. In: Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. 2. vydanie. Praha : C. H. Beck, 2022, s. 414.).

23. Sťažovateľka namietané porušenie označených práv odôvodňuje arbitrárnosťou napadnutého uznesenia a tiež neprimeranosťou výšky uloženej pokuty.

24. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh, vyjadrenia okresného súdu a vyžiadaného spisového materiálu vyplýva, že všeobecný súd 25. júla 2023 vyzval sťažovateľku, aby v mu lehote 1 mesiaca zaslala zmluvu so žalobcom z 21. júna 2013 č. 208600565, vyčíslila plnenia, ktoré jej žalobca poskytol ako žalovanej, aby súdu oznámila generálie a adresu [REDAKOVANÉ], ktorý uzatváral dohodu o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere z 18. januára 2018. Sťažovateľka mala súdu zaslať tiež dohodu o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere z 18. januára 2018 a preukázať, že suma 15 000 eur zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 18. januára 2018 sa dostala do dispozičnej sféry žalobcu, že táto suma mu bola poukázaná. Výzva bola sťažovateľke doručená 2. augusta 2023. Keďže sťažovateľka na uvedenú výzvu nereagovala, súd jej 5. septembra 2023 zaslal urgenciu.

25. Sťažovateľka reagovala na výzvu súdu podaním z 24. septembra 2023, v ktorom uviedla, že jej žalobca poskytol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 209200437 čiastku vo výške 7 500 eur, pričom uviedla, že nárok žalobcu na poskytnutie úveru z tejto zmluvy bol započítaný s jej nárokom vyplývajúcim zo zmluvy o úvere č. 2086000565, k podaniu priložila dohodu o započítaní pohľadávok z 18. januára 2018 a zmluvu o úvere č. 2086000565. Ďalej oznámila, že [REDAKOVANÉ] už nevykonáva pre ňu žiadnu činnosť, z uvedeného dôvodu jej nie je známa jeho aktuálna adresa.

26. Okresný súd sťažovateľke napadnutým uznesením uložil pokutu 300 eur s odôvodnením, že na výzvu súdu reagovala len čiastočne, to znamená, že si nesplnila celú povinnosť uloženú jej súdom, čím podľa názoru okresného súdu hrubo sťažila postup konania [§ 102 ods. 1 písm. a) CSP].

27. Po preskúmaní odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu ústavný súd konštatuje, že je natoľko zovšeobecňujúce, že z neho nie je možné zistiť, nesplnením (resp. čiastočným splnením) ktorých povinností uložených výzvou sťažovateľka podľa názoru okresného súdu hrubo sťažila postup konania.

28. V súvislosti s vyjadrením okresného súdu k ústavnej sťažnosti, v ktorom súd uviedol, že sťažovateľka nesplnila uloženú povinnosť tým, že nevyčíslila plnenia poskytnuté na základe zmluvy, ústavný súd konštatuje, že výzvu z 25. júla 2023 možno v tejto časti považovať za nejasne formulovanú (vo vzťahu k vyčísleniu plnení, ktoré žalobca poskytol sťažovateľke, keďže nebol špecifikovaný právny dôvod plnenia žalobcu sťažovateľke). Okresný súd by preto pri uplatnení zhovievavého prístupu mal pred uložením poriadkovej pokuty výzvu dostatočne špecifikovať.

29. Argumentáciu okresného súdu, že mu sťažovateľka neoznámila generálie osoby, ktorú mienil v konaní vypočuť ako svedka, čím mala hrubo sťažiť postup konania, ústavný súd považuje za nedôvodnú, keďže z pripojeného súdneho spisu zistil, že súd generálie svedka [REDAKOVANÉ] inými dostupnými prostriedkami nezisťoval a vo veci samej napokon rozhodol bez vykonania jeho výsluchu.

30. Ústavný súd dospel k záveru o ústavnej neudržateľnosti napadnutého uznesenia okresného súdu z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti, keďže v ňom neboli jasne formulované relevantné dôvody uloženia poriadkovej pokuty. Tiež konštatuje, že okresný súd pri ukladaní poriadkovej pokuty sťažovateľke zjavne nepostupoval zdržanlivo, majúc na zreteli, že nová právna úprava nepripúšťa proti tomuto uzneseniu odvolanie či možnosť odpustenia uloženej pokuty. Absentuje tiež primerane vyvážený vzťah medzi použitými prostriedkami (vrátane výšky pokuty) a sledovaným cieľom.

31. Ústavný súd považuje napadnuté uznesenie okresného súdu za svojvoľné a arbitrárne, preto vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a jej práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

32. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd zruší rozhodnutie alebo opatrenie, ktorým boli porušené základné práva a slobody sťažovateľa.

33. Vzhľadom na to, že ústavný súd vyslovil porušenie základných práv sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 napadnutým uznesením okresného súdu (predovšetkým dôvody uvedené v bodoch 26 až 30), bolo pre dovŕšenie ochrany porušených práv potrebné využiť aj právomoc podľa čl. 127 ods. 2 ústavy, resp. podľa § 133 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a preto ústavný súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu (bod 2 výroku nálezu).

34. Vzhľadom na charakter napadnutého uznesenia okresného súdu nebol dôvod postupovať podľa § 133 ods. 3 písm. b) zákona o ústavnom súde a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie, a preto v tejto časti ústavnej sťažnosti ústavný súd nevyhovel (bod 4 výroku nálezu).

IV. Trovy konania

35. Sťažovateľka si uplatnila náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré jej vznikli v súvislosti s právnym zastupovaním právnu zástupkyňou.

36. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z obsahu súdneho spisu. Za prvé dva úkony právnej služby, t. j. prevzatie a prípravu zastupovania a podanie ústavnej sťažnosti, vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2022, ktorá bola 1 252 eur, keďže išlo o úkony právnej služby vykonané v roku 2023. Odmena za jeden úkon právnych služieb za rok 2023 v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) predstavuje sumu 208,67 eur. Takto stanovená odmena predstavuje pri dvoch úkonoch 417,34 eur, s režijným paušálom 2 x 12,52 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky) spolu 442,38 eur. Pokiaľ ide o ďalší úkon právnej služby (repliku sťažovateľky), ústavný súd konštatuje, že neobsahuje nové, resp. ústavnoprávne relevantné skutočnosti, ktoré mu nie sú známe, preto odmenu za uvedený úkon nepriznal. Keďže právna zástupkyňa sťažovateľky je platiteľkou dane z pridanej hodnoty, uvedená celá suma bola zvýšená o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Ústavný súd teda priznal úspešnej sťažovateľke náhradu trov právneho zastúpenia 530,85 eur (bod 3 výroku nálezu).

37. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2024

Peter Molnár
predseda senátu